

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund, DK Denmark

Telefon +45 43961371 – e-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Bank – IBAN nr. DK033000003141861 – SWIFT-BIC: DABADKKK

Bank reg. nr. 4434 – kontonr. 0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 140

Marts 2021

Kære venner.

Så er der nyt fra Lakshmi Ashram.

Denne gang bringer Sancharet følgende artikler:

Lakshmi Ashram – 2020 ved Neema Behn

Vores oplevelser i vinterferien ved 12. klasse

Regnskabet for 2020.

Den årlige generalforsamling er aflyst pga. coronasituationen, men til gengæld kan I få et fint indblik i, hvad der er foregået på ashrammen i det forløbne år ved at læse begge artikler.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet hen over året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Lakshmi Ashram mangler penge i år, da nogle sponsorer i England og Tyskland har svigtet dem pga. coronasituationen, så vi hvis I har mulighed for at sende lidt ekstra penge, vil de være fint.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

SANCHAR 140

Lakshmi Ashram – 2020

Neema Behn

I 2020 afsluttede Lakshmi Ashram sit 74. år siden grundlæggelsen. Det er en stor bedrift for en hvilken som helst institution at have været uafbrudt aktiv i så lang tid. Vi forstår fuldt ud, at de sociale aktiviteter, som Lakshmi Ashram tog ansvaret for, fortsætter med at være relevante. Behovet for vores arbejde mærkes både på det individuelle plan og også bredere ude i samfundet. Vi følte dette endnu mere i 2020 med coronaepidemien.

I slutningen af januar efter vinterferien vendte alle eleverne og medarbejderne sikkert tilbage til ashrammen, og alle vores daglige aktiviteter genoptoges. Dette betød, at pigerne fra 6. til 8. klasse dagligt gik ned til Girls' Junior High School i Kausani. Som altid efter at have

været til undervisning i regeringsskolen om formiddagen ville de efter deres tilbagevenden få en ny mulighed for at studere i de planlagte timer på ashrammen.

Disse elever fik via Girls' Junior High School også mulighed for af og til at besøge andre skoler og deltage i sportsarrangementer, kulturelle programmer og intellektuelle aktiviteter, altid vendende tilbage med en opmuntrende succes. Vores elever var naturligvis rigtig glade, men lærerne på Girls' Junior High School var lige så glade og tilfredse med, takket være vores elever, at deres skole fik et godt ry. Lærerne og skoleinspektøren var meget tilfredse for det høje niveau af selvtillid, som pigerne udviste.

På ashrammens skole fandt regelmæssige timer hver eftermiddag sted for eleverne i 9. til 12. klasse, og samtidig fortsatte alle deres praktiske aktiviteter fint.

I marts fandt eksamen for 9. til 12. klasse sted, og d. 21. marts var næsten alle opgaverne færdige. Kun matematikopgaverne for fire elever i 10. klasse manglede, da der pludselig, som resultat af coronavirus, blev erklæret et endags udgangsforbud den 22. marts, og fra midnat d. 24. marts blev der pålagt en landsdækkende nedlukning.

Vi besluttede også, at vi burde respektere regeringens regler, og derfor sendte vi alle vores elever hjem på ubestemt tid og gav dem alle en masse hjemmearbejde, som de kunne fokusere på, mens de var hjemme. I denne tid spredtes virkningen af coronavirus langsomt i landet, således var der ikke nogen umiddelbar sandsynlighed for, at undervisningsinstitutioner og lignende ville kunne genåbne. Folk diskuterede mulighederne for online undervisning. Som tiden gik kedede vores elever sig mere og mere derhjemme, og de begyndte at give udtryk for at vende tilbage til ashrammen. Der foregik ikke noget derhjemme, og de havde ikke mulighed for at studere. Deres forældre begyndte også at give udtryk for, at hvis det var muligt skulle ashrammen tilbagekalde eleverne. Vi var også meget bekymrede for, at der i disse fire måneder ville være et fald i elevernes intellektuelle evner og i ashrammens måde at leve på. Således ønskede vi dybest set ikke, at vores piger skulle blive derhjemme.

Således kaldte vi pigerne tilbage i juli og adviserede distriktsmyndighederne i overensstemmelse dermed. De svarede: "I har gjort det fint med at kalde børnene tilbage. For at beskytte jer selv skulle I bede om en skrevet bekræftelse fra forældrene om, at de har givet deres samtykke til, at børnene vender tilbage til ashrammen." Dette gjorde vi derefter, og vores skole begyndte at køre som før. Fra slutningen af juli til december fortsatte vores faglige undervisning rigtig fint, og sideløbende foretog eleverne alle de aktiviteter, der hører til deres undervisning på en meget livlig måde. Eleverne i hver klasse udgav deres "aviser". Disse håndskrevne aviser udtrykte både dybden og bredden i deres tanker. I aviserne udgav eleverne nyheder fra selve ashrammen, lokale og nationale nyheder samt internationale nyheder. De fik skrevet virkelige gode digte og artikler om coronavirus, og de udtrykte desuden deres personlige tanker. Udover disse aviser udgav eleverne også i disse seks måneder numre af deres håndskrevne magasiner, 'Suryoday' og 'Vijay'. Disse indeholdt elevernes skrivelser og viste den store dybde i deres tanker. Måske var de vigtigste artikler dem, hvor de beskrev deres erfaringer derhjemme under nedlukningen, hvordan de havde deltaget i og lært så meget ved at arbejde hjemme med landbrugsjorden.

Normalt tilbringer eleverne lang tid derhjemme i vinterferien i januar, og på det tidspunkt er der ikke nogen aktiviteter i landbruget. Men under nedlukningen var der masser af aktiviteter i landbruget. I løbet af disse tre-fire måneder blev der høstet hvede og linser, og så blev ris udplantet i juni og juli. Således havde vores elever mulighed for at deltage i og lære af begge disse aktiviteter. For dem var det virkelig en reel mulighed for at lære ved i praksis at deltage i arbejdet med jorden sammen med deres familier. Samtidig var de til stor hjælp i arbejdet derhjemme. Således var de i stand til at få praktiske erfaringer med at arbejde med jorden derhjemme, erfaringer som de ikke kunne få i ashrammen, som fx at udplante ris.

På grund af coronapandemien blev de festivaler, som vi fejrer med offentligheden – Shree Krishna Janmashtami- og jule-programmerne – i år kun fejret med vores elever og medarbejdere. Faktisk deltog nogle få venner i vores juleprogram, både fra Indien og udlandet. De syntes virkelig godt om programmet. Efter jul tog pigerne på vinterferie og vendte tilbage i slutningen af januar. Nu kører deres undervisning igen som sædvanligt. De er alle rigtig glade.

I 2020 forventede vi godt ti nye elever til ashrammen, men pga. pandemien kunne de piger, som boede langt væk ikke komme op til os, så der kom kun fire nye piger. To går i 6. klasse og to i 9. klasse. De har alle hurtigt indrettet sig på livet her og kan rigtig godt lide det. Deres allerførste reaktion på livet her var: "Lærerne på Lakshmi Ashram underviser os meget fint!" – dette er hvad der appellerer mest til dem. Så de får mulighed for her at lære og forstå alt. Vi vil forsøge at se, om de piger, som ikke kunne komme sidste år, kan komme i år i stedet for.

Hvor regeringsskolerne og de private skoler har været lukket siden nedlukningen begyndte i marts 2020 (mens jeg skriver, er det planen at genåbne skolerne for 6. til 12. klasse d. 8. februar), har Lakshmi Ashram været åben undtagen i fire måneder fra sidst i marts til sidst i juli, hvor alle eleverne vendte hjem. Under pandemien passede vi alle på Lakshmi Ashram vores daglige gøremål uden nogen bekymringer eller frygt. Fordi vi har sådan et stort område, følte vi, at vi levede i en anden verden. Alle børnene var rigtig glade. De sagde: "Vi er meget heldige, at vi er her i Lakshmi Ashram, hvor vi passer vores undervisning og er i gang med vores daglige aktiviteter uden nogen problemer. Hvis vi ikke var her, ville vi ligesom alle andre børn leve et trist liv." Under pandemien har børnene været lænket til deres hjem, og de følte sig meget bekymrede. I sådanne udfordrende tider øges vigtigheden af Lakshmi Ashram, og vi forstår mere og mere dette udsagn.

Håndarbejde

I Gandhis idealer var Basic Educations praktiske aktiviteter lige så vigtige som de mere rene akademiske aspekter af undervisningen, og Lakshmi Ashram lægger megen vægt på håndarbejde.

Som en del af vores håndarbejdsprogram i dette år lærte pigerne fra 9.-12. klasse sammen med deres lærere, hvordan de kun lave en række ting, fx handsker, sokker, forskellige design af halstørklæder, uldne huer osv., og de er blevet dygtigere til at strikke. I mellemtiden producerer mange af eleverne uldgarn på deres spindler, hvilket så blev brugt til at strikke tingene, der er beskrevet ovenfor. Disse ting blev derefter solgt via vores lager i vores værksted (Udyogshala), og det blev værdsat højt af både lokale turister og fremmede gæster. Strikkefærdighederne hos vores elever bliver bedre dag for dag.

Mejeri- og haveundervisning

I ashramundervisningen har både opdræt af køerne og dyrkning af jorden en meget høj prioritet. Begge disse aktiviteter er basis for vores liv, især vores specielle liv i bjergene. Alle vores elever og medarbejdere arbejder og lærer sammen i vores kostald (gaushala) og i haven. I oktober har alle travlt med den årlig høhøst, og i alt bliver der lavet omkring tredive høstakke. Høhøsten foregik meget entusiastisk og blev færdiggjort på en organiseret måde. I år var produktionen af mælk tilfredsstillende.

I bestræbelse på at beskytte vores grønsagshave for vilde dyrs hærgen, især vildsvin, blev der sat ståltrådshegn op for helt at lukke af for terrassehaverne.

Tidligere på året i januar blev der plantet små æble-, fersken- og blommetræer. Vores håb er, at vi kan få en produktiv frugthave.

Sadhana kursusprogrammet

I juni 2019 tilsluttede seks elever, både fra ashrammen og udefra, sig Sadhana-kurset (Praktisk Gandhi-filosofi), der ledes af ashrammen. Dette 24. Sadhana-kursus gik meget succesfyldt og blev afsluttet den 7. februar 2020. En af succeserne på dette kursus var, at en af deltagerne, Bina Mehra, udtrykte sit ønske om at leve på ashrammen og deltage i det sociale arbejde, og hun arbejder nu i ashramskolen som lærer. Nogle personlige årsager havde fået Bina til føle sig temmelig apatisk over for sit liv, og hun var også meget nervøs. Men som et resultat af studierne, skrevne opgaver og andre aktiviteter i Sadhana-kurset, fik hun øjnene op for livets værdi, og nu har hun et meget positivt og entusiastisk syn på livet.

I juni 2020 startede det 25. Sadhana-kursus, i hvilket fire ashramelever, som havde afsluttet eksamen efter 12. klasse, deltager. To andre elever kom udefra, men af forskellige personlige årsager besluttede de at vende hjem.

Elever på dette hold havde alle afsluttet deres undervisning på ashrammen. Som resultat af coronapandemien, modsat de forrige hold, har disse elever ikke været i stand til at benytte sig af muligheden for at rejse til Gandhian Institute of Studies i Wardha, Maharashtra eller andre steder, for at observere og lære af deres erfaringer. Men vi håber stadig, at når tingene begynder at blive normale, at de senere i år vil få mulighed for både et studieturprogram og deltagelse i et ti-dages Vipassana Meditation program.

Sadhana eleverne har også været meget begejstrede for at lære at sy med Rekha Behn, som styrer vores Udyogshala-værksted, og de har lært at klippe og sy deres eget tøj. Færdigheden med syning er et meget fundamental behov for pigerne, noget som vores piger personligt har følt vigtigt, alene af den grund at prisen for at få tøj lavet af en skrædder bestandig bliver dyrere og dyrere. Det er blevet vanskeligt for almindelige mennesker, som har en begrænset indkomst, så pigerne ønsker at blive dygtige nok til at fremstille deres eget tøj. Foruden de fire Sadhana-elever har to andre piger lært at sy i år – altså seks i alt.

Kasturba børnebibliotek

Under nedlukningen viste det sig, at bibliotekerne, som vi leder uden for ashrammen i to landsbyer, var meget betydningsfulde. I nogen tid var disse biblioteker også lukkede, men så begyndte pigerne, som kører dem, at undervise børnene, som kom regelmæssigt til bibliotekerne. Fordi skolerne var lukket savnede børnene undervisning, og det førte til fald i deres dygtighed. Nu bliver de undervist, og samtidig nyder både de små børn og unge mennesker at læse bøgerne på bibliotekerne. Et tredje børnebibliotek vil åbne om kort tid.

Vandbeskyttelse- og bevarelsesprogram

Programmet i Lod-dalen for foryngelse af de traditionelle kilder og vandudspring er foregået gennem de sidste tre år og er fortsat i 2020. Projektkoordinatoren og de tre feldarbejdere påvirkede beboerne konstant og besøgte landsbyerne, hvor beboerne havde aktiviteter i gang. Der er en hel del spillerum for vandbevarelsesaktiviteter, for kildernes niveau er konstant faldende. Der er således et presserende behov for at foretage aktiviteter, som vil redde det eksisterende vand og forøge dets strømme. De tre år for projektet blev afsluttet i december 2020, men pga. nødvendigheden for dette program udvider the People's Science Institute programmet. I september-oktober 2020 begyndte arbejdet i tre nye landsbyer i Mansa Nali-dalen med ti kilder, og gennemførelsen af dette arbejde vil fortsætte i 2021.

Bestræbelser for beskæftigelse af landsbykvinder

Godt tyve kvinder fra tre landsbyer i Lod-dalen har fået træning i strikning i vores landsbycenter der. Et antal af disse kvinder er hustruer til arbejdsløse unge migrantarbejdere, som vendte hjem til landsbyerne under nedlukningen. De har også kun et begrænset stykke jord til dyrkning. En lille kilde til indkomst vil åbne sig for disse kvinder via deres strikning. Med dette mål for øje startede vi dette program i november 2020.

Vores oplevelser i vinterferien

12. klasse

De fem elever i 12. klasse har hver især skrevet om deres personlige oplevelser i vinterferien. For dem alle var det anden gang, de tilbragte vinterferien her i en lille familie og tog medansvar for hele det daglige arbejde. Denne artikel indeholder hele Manjus artikel sammen med uddrag af de andre fires artikler.

Manju, Deepa, Guddi, Himani, Binni

Manju

I år tilbragte jeg og mine klassekammerater i 12. klasse sammen med vores "søstre" fra 10. klasse vinterferien her i ashrammen, fordi vi i år alle skal til eksamen. Således pga. behov for ekstra studier blev alle vi tolv piger her sammen med ti lærere og medarbejdere. I løbet af ferien deltog vi i det daglige arbejde ved siden af studierne.

De andre elever tog sammen med nogle af vores lærere hjem på vinterferie, mens de elever og lærere, der blev her, sikrede, at alle de daglige aktiviteter forløb effektivt. Vi elever var specielt opmærksomme på vores studier. For os i 12. klasse var det vores anden erfaring med at tilbringe vinterferien her, så vi følte det ikke så trist, at de yngre elever tog hjem. Men da det blev den 28. december, og alle de, der skulle hjem, havde forladt os, så var alt omkring os meget stille, og vi begyndte at spekulere på, hvordan vi skulle tilbringe en hel måned her. Men meget hurtigt blev vi vant til forandringerne i den daglige rutine. Vi tolv elever blev delt op i fire teams med tre piger i hver for at tage medansvar for forskellige aktiviteter.

I løbet af ferien fejrede vi festivalen Makar Sankranti, fejret i Kumaun som *Ghughutiya*. Ved denne lejlighed forberedte vi i løbet af dagen et antal specielle retter, fx *ghughute*, *khajure* og *adskillige slags puri* (brød).

Tidligt den følgende morgen kaldte vi efter en lokal tradition på kragerne, der skulle komme og spise noget af the *ghughute*,

"Kāle Kauwā, ghughutī mālā khāle se pūrā"

– disse ord lød som et ekko på hele ashrammen tidligt den følgende morgen. Denne dag var specielt mindeværdig for os alle og var en vigtig refleksion over lokale Kumauni-traditioner.

Hver dag gav os mulighed for at lære noget nyt. Der var også en varm følelse af kærlighed mellem os alle i vores lille familie.

Om aftenen efter "prayers" læste vi breve, som Sarala Behn havde skrevet til ashram-eleverne i 1967, efter at hun havde forladt ashrammen. Disse breve var blevet samlet og udgivet i en bog med titlen 'Tumhare Hi Behnji' på hendes hundrede års fødselsdag. Da vi lyttede til disse breve, følte det virkelig, som om Sarala Behn var til stede sammen med os i dag.

I det hele taget var denne vinterferie meget inspirerende og gav os masser af muligheder for læring. Det vil blive vanskeligt for mig at glemme disse dage.

Deepa

... Hvert år i ferien arbejder elever og lærere sammen med at samle foder til køerne ved at skære blade af egetræerne (*Bānj*). I år behøvede vi ikke selv at klatre op i træerne, for Saraswati Didi, der er ansvarlig for kvæget, havde arrangeret, at to landsbykvinder kom hver tredje dag for at høste blade. Så skulle vi bare samle bladene sammen og bringe dem ned til kostalden (*gaushālā*).

... Hver dag stod tre af os op kl. fem og gik hen i køkkenet for at begynde at forberede morgenmaden, og kærligt serverede vi for dem alle til tiden. På trods af at vi var få i antal, bestræbte vi os altid på at gøre vores bedste. Alle boede sammen i en atmosfære af kærlighed og harmoni. For at sige sandheden holder jeg virkelig meget af at leve her i ashramfamilien. Oplevelserne ved at være sammen i januar var også gode, og jeg lærte nogle meget inspirerende ting. Hele måned forløb min studier rigtig fint. På grund af coronavirus havde eleverne på andre skoler fået frataget deres studier. Deres skoler havde været lukket, og børnene var ikke glade for deres online undervisning. Men her i ashrammen havde vi hver dag regelmæssige timer, og hele måneden var der en udmærket atmosfære i undervisningen.

Guddi

... Vi fejrede nytårsaften med at tænke på det nye år og ønske hinanden et godt nytår. Lige efter aftensmaden fik vi "gulab jamun", og vi nød at spise disse søde sager sammen. 1. januar var en særlig dag for os alle. Når som helst jeg fejrer en festival her, føler jeg, at jeg aldrig savner min familie. For mig er ashrammen bare lige som min familie.

.... Før vi ved af det, var måneden gået, den 31. januar kom, og de, der havde tilbragt ferien derhjemme, begyndte at vende tilbage. Vi bød dem velkommen ved at dekorere indgangen til ashramområdet, og i alle rummene satte vi plakater op på væggene med nogle ord til inspiration, som vi alle kunne lære af.

Himani

... Den 28. december var alle de, der skulle hjem, taget af sted, og jeg kunne slet ikke lide det til at begynde med. Men meget hurtigt tilbragte vi tilbageblevne tiden rigtig fint. For de piger, der gik i 10. klasse, var det første gang, at de fik oplevelsen af at tilbringe vinterferien i ashrammen.

Efter alle var rejst hjem, delte vi os i fire team – hver med tre elever. Vi bestræbte os altid på at tage os af vores yngre søstre for at være sikre på, at ingen af dem følte hjemve.

Nytår kom, og morgenen på nytårsdag bragte muligheden for at tage nye beslutninger og sætte nye mål for os selv. Det var en rigtig glædelig dag. Vi havde sammen budt det nye år velkomment.

Binni

... I løbet af ferien fejrede vi nytåret, og så den 14. januar fejrede vi festivalen Makar Sankranti. Denne dag udfører familierne ceremonien *Yagyopavit*, indsættelse af deres sønner med den hellige snor. I ashrammen fejrede vi festivalen som Ghughutiya og forberedte *ghughute*. Så tidligt om morgenen den 15. januar samledes vi i skolens gård og kaldte på kragerne, der skulle komme og spise *ghughute*. Det var min anden mulighed for at fejre denne festival i ashrammen, hvor vi alle fejrer Ghughutiya sammen. Jeg er altid meget begejstret for at fejre hver eneste festival.

.... Da jeg var hjemme i vinterferien, så greb jeg chancen for at lære forskellige færdigheder, fx computer og syning. Her i ashrammen har jeg lært at strikke. Jeg holder meget af at spinde og strikke. Siden jeg kommet til ashrammen, har jeg lært at udføre hvert eneste arbejde med kærlighed.

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

RESULTATOPGØRELSE FOR 2020

Indtægter

Indgåede bidrag*	225.140,06 kr.
Kontingent: 47 medlemmer à 75 kr.	3.525,00 kr.
Indtægter i alt	228.665,06 kr.

Udgifter

Administration (kopiering, porto, bankgebyrer m.m.)	3.090,00 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	109.195,27 kr.
Udgifter i alt	112.285,27 kr.

Resultat af drift	116.379,79 kr.
--------------------------	-----------------------

BALANCE pr. 31.12.2020

Aktiver

Danske Bank: reg.nr. 4434 kontonr. 3141861	165.904,56 kr.
--	-----------------------

Passiver

Egenkapital primo 2020	49.524,77 kr.
Årets resultat	116.379,79 kr.
Egenkapital ultimo 2020	165.904,56 kr.

Albertslund, d. 10. marts 2021

Lone Poulsen

*Vi har modtaget et større beløb fra en mangeårig ven. Disse penge skal henad vejen bruges til forskellige projekter.